

- Ytterligare en skatterevision genomförs, parallellt med den brottmålsprocess i vilken den tilltalade skattskyldiga personen har åtalats för skatteflykt, genom vilken den skattskyldiga personen påförs accessoriska skatteförpliktelser, såväl med avseende på perioden som på det belopp som redan ställts till de statliga myndigheternas förfogande under förundersökningen, där ett beslut om ett administrativt klagomål som lämnats in mot handlingar som redan utfärdats vid revisionen inte kommer att meddelas förrän brottmålsprocessen är avslutad.
- Brottmålsprocessen i första instans avslutas med en fällande dom genom vilken den tilltalade bland annat förpliktas att solidariskt betala hela det belopp som alla tilltalade befunnits betalningsansvariga för vid förundersökningen, trots att den aktuella skattskyldiga personen endast befunnits vara skyldig att betala en del av beloppet och redan betalat denna del. I vilken mån ska en kumulering av dessa situationer i sin helhet anses alltför betungande för den skattskyldiga person som berörs av dem?
- 2) Är det under sådana omständigheter som de aktuella i det nationella målet, inte minst i syfte att garantera syftet att driva in ekonomiska förpliktelser gentemot staten och motverka skatteundandragande, förenligt med de allmänna unionsrättsliga principerna, i synnerhet principen *ne bis in idem*, att statliga myndigheter i skattemässigt hänseende inte tar hänsyn till en betalning som gjordes innan de administrativa och straffrättsliga påföljderna vann laga kraft, med hänsyn till att denna betalning täcker en del av den skatteförpliktelse som påförts den aktuella skattskyldiga personen?
- 3) Ska unionsrätten, mot bakgrund av svaret på frågorna [1] och [2] ovan, tolkas så, att den utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de aktuella i det nationella målet, enligt vilka det inte strider mot unionsrätten att driva in skatt ... i det fallet att en skattskyldig person under en förundersökning har gottgjort ett brottsligt skatteundandragande för att medges en halvering av påföljden, utan att denna skattefordran fastställts av behöriga myndigheter i särskild handling eller genom en lagakraftvunnen brottmålsdom, men där skattemyndigheterna, i samband med en skatterevision, har påfört vederbörande skatteförpliktelser som hänför sig såväl till perioden som det belopp som redan ställts till de statliga myndigheternas förfogande, och det inte funnits grund för skatteuppbörden från tidpunkten för betalningen fram till dess att skatteförpliktelsen fastställts genom en formell skattefordran eller genom en lagakraftvunnen brottmålsdom?

(¹) EUT 2006, L 347, s.1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 18 januari 2019 — AT
mot Pensionsversicherungsanstalt**

(Mål C-32/19)

(2019/C 131/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: AT

Motpart: Pensionsversicherungsanstalt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 17.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG⁽¹⁾ tolkas så, att anställda, när de upphör att arbeta, ska ha uppnått den ålder som enligt den anställningsstatens lag krävs för rätt till ålderspension, ha arbetat åtminstone under de tolv föregående månaderna och fortlöpande ha uppehållit sig i anställningsstaten i minst tre år, för att ges permanent uppehållsrätt i den medlemsstaten, även om de inte har varit bosatta där under en fortlöpande period av fem år?
2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Kan anställda enligt artikel 17.1 a första fallet i direktiv 2004/38 ges permanent uppehållsrätt om de väljer att arbeta i en annan medlemsstat vid en tidpunkt då det kan förutses att de endast under en begränsad tid kommer att kunna arbeta innan de uppnår den lagstadgade pensionsåldern och på grund av låga inkomster under alla omständigheter kommer att hänvisas till den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem efter det att de har upphört att arbeta?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 158, s.77.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 25 januari 2019 — HA mot Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Mål C-47/19)

(2019/C 131/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i det nationella målet

Klagande: HA

Motpart: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet skolundervisning eller universitetsutbildning i artikel 132.1 i och j i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) också surf- och seglingsutbildning? Är det tillräckligt att en sådan utbildning erbjuds vid minst en skola eller ett universitet i medlemsstaten?
2. Krävs det, för att det ska anses utgöra skolundervisning eller universitetsutbildning i den mening som avses i artikel 132.1 i och j i mervärdesskattedirektivet, att utbildningen betygsätts, eller räcker det att surf- eller seglingskursen ges i samband med en aktivitet vid skolan eller universitetet, till exempel en klassresa?